

Бъдещето на

Израел

И светът

Бъдещето на Израел и света

За всички е очевидно, че днес човекът живее в един бързо променящ се свят. Практически всички мощни наследствени династии в Европа от периода преди 1914 г. са били заменени от други форми на управление, а голяма част от населението на земята е попаднало под контрола на различни видове диктатури. Периодът, започнал с избухването на Първата световна война, до голяма степен е бил период на общо влошаване и фрагментиране на световните правителства. Все пак не е съвсем така, защото през същия този период са се родили много нови нации.

Една от тях е Израел. Може би би било по-точно да се каже, че Израел е възроден, защото този народ преди е бил нация със собствено правителство. Въпреки това, древната нация Израел се е ползвала с отличие, което не е валяло за никой друг народ на земята, нито преди, нито след това, а именно, че нейното правителство е функционирало под ръководството на Бога. В Библията се говори за царете на Израел като за седящи на „трона на Господа“. 1 Летописи 29:23

Последният цар на Израел е бил Седекия. (Езекиил 21:25-27). През 606 г. пр. Хр. Седекия е детрониран от цар Навуходоносор и цялата нация е заведена в плен във Вавилон. Този плен продължава седемдесет години. Междувременно Вавилон е завладян от мидяните и персите, и именно персийският цар Кир издава указ за освобождение, който позволява на израилтяните да се върнат в земята си, но не и да възстановят собственото си правителство.

От този момент нататък Израил продължи да бъде подчинен народ, васал на която и да е нация, контролираща земята му, която по времето на Исус беше Римската империя. В годините 69-73 г. сл. Хр. Тит, водач на римската армия, обсади и накрая разруши Ерусалим. Тогава израилтяните, които не бяха унищожени в това ужасно изпитание, се разпръснаха по целия свят. Тази ситуация се запази през вековете до днес и е наричана от еврейския народ период на тяхното разпръскване.

Предсказано разпръскване

Мойсей, законодателят на Израил, предсказа това разпръскване на израилтяните сред народите и тяхното събиране, както видяхме да се случва през миналия век. Тази прогноза е записана в Второзаконие 29:24 и 30:1-6. В последната част на пророчеството се казва: „Господ, твоят Бог, ще те върне в земята, която е

принадлежала на твоите предци, и ти ще притежаваш отново тази земя. Тогава Той ще те направи още по-проспериращ и многоброен от твоите предци! Господ, твойт Бог, ще промени сърцето ти и сърцата на всички твои потомци, така че да Го обичаш с цялото си сърце и душа и да можеш да живееш!”.

Мойсей също предсказа колко дълго ще продължи ерата на загубата на независимост и разпръскването на Израил. Както видяхме, Израил беше народ под Божието управление и затова беше подложен на дисциплинарни мерки за неправдите си. Мойсей споменава някои коригиращи наказания, на които ще бъдат подложени, и след това добавя: „Ако след всичко това не ме послушате, ще ви накажа за греховете ви седем пъти повече.“ Левит 26:18

Това предупреждение за „седем пъти“ наказание се повтаря четири пъти. Изследователите на пророчествата вярват, че това е мярка за време. Символичното „време“, както посочват Писанията, е период от 360 години, а седем от тях биха съставлявали общо 2520 години. Библейският ключ към този метод на изчисление е записан в Езекиил 4:4-6. Тъй като пророчеството на Мойсей показва, че това е било окончателно наказание, ние вярваме, че е разумно да заключим, че то е започнало с загубата на националната им независимост през

606 г. пр. Хр., с свалянето от трона на последния им цар, Седекия.

Считайки 2520 години от 606 г. пр. Хр., стигаме до 1914 г. Тогава започна Първата световна война. В резултат на този конфликт турците бяха изгонени от Ерусалим и земята Палестина от британския генерал Алънби, беше приета известната Декларация на Балфур и древната родина беше отворена за еврейски бежанци и пионери от всички страни. Това доведе до вдъхването на нов живот и надежда в ционисткото движение.

Въпреки временните неуспехи от един или друг вид, възстановяването на региона от евреите и тяхната миграция към древната им родина продължи. Това доведе до раждането на новата държава Израел през 1948 г. Така, през 1914 г., след 2520 години, започна веригата от събития, които доведе до националната независимост на този библейски и исторически народ.

Времената на езичниците

Пълното значение на освобождението на Израел от 1914 г. може да се разбере по-ясно, ако се обърне внимание на едно предсказание на Исус, който днес е признат от повечето водещи евреи като изтъкнат учител и пророк. Той беше попитан от учениците си за края на настоящата епоха. Част от отговора на Исус беше: „Ерусалим

ще бъде потъпкан от езичниците, докато не дойде краят на времето на езичниците.“ (Лука 21:24). По времето на това пророчество еврейският народ, символично наричан „Ерусалим“, беше „потъпкван“ от езичниците и това щеше да продължи, докато „периодът на езичниците“ не приключи.

Съвпадайки с свалянето от трона на последния цар на Израил през 606 г. пр. Хр., пророк Даниил, тълкувайки пророчески сън, който Господ беше дал на царя на Вавилон, предсказа поредица от четири световни сили, започваща с Вавилон. Втората от тях беше Мидо-Персия, третата – Гърция, а четвъртата – Рим. Разделянето на Римската империя на различни държави в Европа, както са съществували преди 1914 г., е показано от пръстите на образа. Даниил 2:31-45

Даниил каза на цар Навуходоносор: „Богът на небето ти е дал царство, сила, мощ и слава.“ (стих 37). Това не означава, че Навуходоносор седеше на трона на Господа, както беше случаят с царете на Израил. Просто оттогава, започвайки с Вавилон, Бог нямаше да се намесва в управлението на езичниците над земята и тяхното господство щеше да се разпростре дори над Божия народ, израилтяните.

Това обаче нямаше да продължи безкрайно. Пророчеството на Даниил посочваше, че това ще продължи само до края на разделената Римска

империя – „дните на тези царе“, както е изобразено с пръстите на краката на образа (стих 44). Тогава Бог на небето щеше да установи царство, или правителство, което щеше да „стои вечно“. Това е препратка към отдавна обещаното царство на Месията.

Периодът, който Исус описа като „времената на езичниците“, съвпада с „седемте времена“ на загубата на националната независимост на Израил. Това означава, че времената на езичниците също достигнаха своя пророчески край през 1914 г. Пророчествата за времето в Библията посочват началото на събитията, на които се отнасят, а не тяхното завършване. Първата световна война, която започна през 1914 г., бележи началото на пълния упадък на разделените остатъци от старата Римска империя. Тя доведе и до националната суверенност на Израел.

Днес нацията Израел е свободна страна. Израилтяните вече не са без собствено правителство. Израел е нация сред нациите на света, вече не е васал на Рим или на друга езическа сила. Има население от над шест милиона евреи и се гордее с третия най-висок стандарт на живот в Азия. Той е сред водещите страни в света в много области на дейност. Нацията Израел не е без трудности, като е воювала в няколко войни след 1948 г., за да запази свободата си. Въпреки това Израел остава

свободна страна и дори е станала по-силна, до степен, че сега се счита за една от най-мощните нации в света. Събитията, които доведоха до това, започнаха в края на „седемте времена“, предсказани от Мойсей.

Междинни събития

Много от важните преживявания на израилтяните като народ по време на периода на тяхното издигане към свобода сред нациите също са предсказани в Библията. Едно от пророческите изрази, описващи това, е, че Бог ще „възстанови“ тяхното „пленничество“. Този израз се появява в Йоил 3:1,2, където Господ казва: „В онези дни и в онова време, когато ще върна пленничеството на Юда и Ерусалим, ще събера и всички народи и ще ги доведа в долината Йосафат, и там ще се съдя с тях за народа Си и за наследството Си Израил, които те разпръснаха между народите и разделиха земята Ми.“ Важно е да се отбележи, че думата „плен“ в този пасаж от Писанието, според Конкорданцията на Стронг, означава „предишно състояние на благоденствие“.

В стихове 9-14 от тази глава се предсказва войнствено събиране на езическите народи, а „долината Йосафат“ се описва като „долината на решението“. В това събиране на народите има подготовка за война, в която, символично казано, народите се казва, че превръщат „оралата си в мечове“ и „ножовете си в копия“. Видяхме това да

се случва в ерата, започнала през 1914 г., и пророчеството посочва, че именно през този период Господ ще „възстанови“ „пленничеството“ или предишното благоденствие на своя народ. Всъщност именно успехът на Израел и относителното му благоденствие през този период са причината много народи да се съберат срещу него.

Също толкова поразително е пророчеството, което споменава факта, че Господ ще има „спор с народите“ във връзка с неговия народ и тяхната земя. (Еремия 25:31). В стих 2 от Йоил 3 се споменава разделянето – или разпределянето – на земята. Това също се е случило, защото знаем, че езическите народи не са спазили обещанията, съдържащи се в Декларацията на Балфур, и са разрешили споровете, като са ограничили Израил до по-малко от половината от земята, която Бог е обещал. Въпреки че Израил е възвърнал част от тази земя, той все още контролира само част от това, което Бог му е дал. Битие 13:14,15

„Страх“, а не „мир“

Други пророчества също разкриват, че периодът на събирането на Израел ще бъде изпълнен с много трудности. Еремия пише: „Идват дни, казва Господ, когато ще върна пленниците на народа Си Израел и Юда... и ще ги върна в земята, която дадох на бащите им, и те ще я владеят... Защото така казва Господ: Чухме

глас на трепет, на страх, а не на мир. ... Горко! Защото този ден е велик, така че няма друг като него: това е времето на Якововата скръб; но той ще бъде спасен от нея.“ Еремия 30:3-7

Значението на това пророчество е ясно. То подчертава, че дори когато дойде времето този исторически народ да бъде възстановен в земята си, той ще изпита страх и трепет – че това няма да бъде веднага време на мир и щастие за него.

За начало евреите се радваха много на Декларацията на Балфур и последващото ѝ изпълнение чрез мандат от Обществото на народите. Този мандат се ангажираше да осигури на израилтяните дом в Обетованата земя. По много определен начин започна завръщането им от дългия плен.

Въпреки това, не след дълго евреите в Германия, Австрия и Полша бяха жестоко преследвани от режима на Хитлер. Това се засили и продължи през годините на Втората световна война, по време на която се случи почти немислим холокост, в който 6 милиона евреи бяха убити, а безброй други останаха без дом.

Междувременно, поради арабската опозиция, вратата към земята на обещанието им беше затворена за по-нататъшна имиграция – затворена в момент, когато този страдащ народ се нуждаеше от родина повече от всякога.

Наистина това беше „глас на трепет, на страх“, който те чува, а не на мир.

Друго пророчество, което по общ начин свидетелства за същата необичайна комбинация от обстоятелства, гласи: „Идват дни, казва Господ, когато вече няма да се казва: „Както е жив Господ, Който изведе израилтяните от Египет“, а ще се казва: „Както е жив Господ, Който изведе израилтяните от земята на север и от всички страни, където ги беше разпръснал. Защото ще ги върна в земята, която дадох на бащите им. Но сега ще изпратя много рибари, заявява Господ, и те ще ги уловят. След това ще изпратя много ловци и те ще ги изловят.“ Еремия 16:14-16

Това пророчество показва, че когато дойде времето израилтяните да се върнат в земята си, ще бъдат направени усилия да бъдат подтикнати да се върнат. Господ каза, че ще изпрати „рибари“, които да „ги уловят“. Това може би се е изпълнило чрез ционистката организация, основана през 1896 г. от покойния Теодор Херцл. Рибарите използват стръв, за да привлекат рибата, и през годините ционистката организация посочваше защо евреите трябва да отидат в земята си и какви предимства ще имат, ако го направят.

Въпреки това, не много израилтяни бяха убедени да отидат в Обетованата земя по този начин, въпреки че днес Херцл се ползва с голямо

уважение в съвременния Израил. Една от вълнуващите гледки там е мемориалният парк в чест на Херцл. Каменният подход към гроба му символизира постепенния напредък на еврейската държава. Работата на Херцл не беше напразна.

Пророчеството гласи, че Господ ще изпрати „ловци, които ще ги преследват“. Тук се предлагат по-силови методи. Сред тях несъмнено трябва да се включи и жестокото преследване от Хитлер по време на Холокоста. Този метод на преследване се засилваше, докато почти всички евреи в Европа, които не бяха убити, започнаха да копнеят за родината си и да искат да се върнат там, когато им се предостави възможност.

Друго пророчество, което е много точно в тази насока, гласи: „Както живея, казва Господ Бог, със силна ръка, с издигната ръка и с излитаща ярост ще властвам над вас: И ще ви изведа от народа и ще ви събера от страните, в които сте разпръснати, със силна ръка, с издигната ръка и с излитаща ярост. И ще ви доведе в пустинята на народа.“ Езекиил 20:33-35

През годините след 1914 г. се прояви много „ярост“ във връзка с усилията на израилтяните да емигрират от различните страни, в които са се заселили, и да си създадат нов дом в земята на обещанието. Както е предсказано, дори онези, които са там, се намират в „пустинята на

народите“ в смисъл, че споделят с всички хора на земята страданията и несигурността на това хаотично време в човешката история. Те все още не са намерили мир и сигурност.

Върнати от меча

В глава 38 от пророчеството на Езекиил се очертават условията, които ще преобладават в Израил и които все още са в бъдещето. Народът е описан като живеещ в мир и безопасност, или с увереност, след като е „спасен от меча“ (стих 8). Днес Израел, като нация сред другите нации по света, е постигнал голяма част от настоящото си положение по време на война и военни конфликти и все още разчита на военната си сила за сигурност в този свят, заплашен от война.

Пророчеството на Езекиил разкрива, че в даден момент след завръщането им в земята агресивна армия от „севера“, под ръководството на символичен герой на име „Гог“ от земята Магог, ще предприеме атака срещу израилтяните, която ще заплаши тяхното унищожение. Пророчеството разкрива, че когато това се случи, Бог ще се намеси в защита на Своя народ и ще го избави от враговете му. Това избавление ще бъде толкова забележително и толкова очевидно дело на Господа, че ще доведе до това, че името му ще стане „известно в очите на много народи“. Езекиил 38:2,14-23

Чрез тази демонстрация на Божията закрила над тях израилтяните ще осъзнаят, че завръщането им в обещаната им земя е било осъществено от Божията провидение. Господ предсказа: „Така ще направя свящото Си име известно сред народа Си Израил“ (Езекиил 39:7). От този момент нататък израилтяните ще се обръщат към своя Бог за напътствия в своите дела, а светът като цяло ще разбере, че Бог е избавил Своя народ и че Месията властва над тях.

Новият цар

Когато последният цар на Израил, Седекия, беше свален от трона, Господ каза: „Свалете диадемата и махнете короната: няма да бъде както преди: смирените ще бъдат възвишени, а възвишените ще бъдат унижени. Аз ще я преобърна, преобърна, преобърна: Короната няма да бъде възстановена, докато не дойде този, на когото по право принадлежи; на него ще я дам“ (Езекиил 21:25-27). Този, „на когото по право принадлежи“, е Месията на Израил, следващият, който ще седне на трона на Давид след свалянето на Седекия.

Исаия предсказа раждането на Месията и възвисяването му до владетел над Израил и света. „Защото ни се роди дете, даден ни е син. Управлението ще бъде на раменете му. И ще се нарича: Чуден Съветник, Могъщ Бог, Вечен Отец,

Принц на мира. Неговото управление и мирът му няма да имат край. Той ще управлява с справедливост и правосъдие от трона на своя предшественик Давид за цялата вечност. Страстната отдаденост на Господа на небесните войнства ще направи това възможно!“ Исаия 9:6,7

Пророкувайки по-нататък за Месията, Исаия пише: „Цар ще царува в правда, и князе ще управляват в съд. Тогава съдът ще обитава в пустинята, и правдата ще остане в плодородното поле. И дело на правдата ще бъде мир, и резултатът от правдата – тишина и увереност завинаги. И моят народ ще обитава в мирни жилища, в сигурни домове и в тихи места за почивка.“ Исаия 32:1,16-18

Целият Израил

Нашето разбиране за бъдещите благословения, от които ще се наслаждават Израил и светът, би било далеч от славната реалност, описана в Писанията, ако тези благословения бяха ограничени до онези, които живеят по времето, когато Месията наложи своето управление, или до онези, които биха могли да се родят от този момент нататък. Божиите обещания бяха дадени на целия Израил, на всяко поколение израилтяни. В тези обещания са включени Теодор Херцл, както и хилядите негови съмишленици сионисти, които се надяваха

и се трудиха за възстановяването на Израил в земята му, въпреки че сега те спят в смъртта.

През всичките стотици изтощителни години на разпръскването имаше пламенни, богобоязливи евреи, които копнееха и се молеха за освобождаването на Израел от подчинението на езическите народи. Стената на плача в Ерусалим е ярко напомняне за отчаянието, с което безутешните израилтяни понасяха своите разочарования, докато чакаха някакъв знак, че техният Бог все още ги обича и в подходящото време ще ги освободи. Но и те сега всички спят в смъртта.

Съдбата на Израел, дори преди разпръскването, не винаги е била щастлива. Имало е времена, когато нацията се е радвала на известна степен на просперитет и мир, но други пъти е била изтощена от войни и потисната. Въпреки това, Божиите обещания за месиански благословения са били и за тях, но те са умрели, без да видят доказателство за тяхното изпълнение.

Мойсей каза на поколението израилтяни от своето време: „Господ, вашият Бог, ще ви въздигне пророк като мен измежду вашите събратя израилтяни. Трябва да го слушате.“ (Второзаконие 18:15). Това е още едно обещание за идването на Месията. Обаче всички, на които беше дадено това обещание, са мъртви. Въпреки

това, това и други месиански обещания ще се изпълнят за тях и за всяко поколение израилтяни, защото те ще бъдат възкресени от мъртвите.

Има много обещания, които ни уверяват в това. В молитва към Бога на Израил Мойсей каза, както е записано от псалмиста: „Ти връщаш хората в пръст, като казваш: Върнете се в пръст, смъртни!“ (Псалми 90:3). Господ каза на пророк Даниил, че онези, които „спят в пръстта на земята, ще се събудят“ (Даниил 12:2). Възстановяването на живота на всички израилтяни е обещано в Езекиил 16:55. Обещанието, че децата ще бъдат събудени от смъртта, е записано в Еремия 31:15-17.

Относно времето на царството на Месията пророк Исая пише: „Затова Господ, който изкупи Авраам, казва на потомците на Яков: Яков вече няма да се срамува; лицата им вече няма да побледняват. Когато видят сред себе си децата си, дело на ръцете Ми, ще пазят свято името Ми; ще признаят святостта на Светия на Яков и ще се прекланят пред Бога на Израил. Онези, които са непокорни в духа си, ще придобият разум; онези, които се оплакват, ще приемат наставленията.“
Исая 29:22-24

Както всички членове на падналата и умираща раса, лицето на Яков побледня от болест и старост и накрая той умря. Според пророчеството на Исая обаче той ще бъде възкресен и ще види

„децата“ си от всяко поколение до наши дни. Тогава лицето му няма да „побледнее“, тъй като това ще бъде обещаното време на здраве и вечен живот, както и мир и сигурност за Яков и всички израилтяни, и за целия свят на човечеството.

Бъдещите принцове на Израил

В вече цитираното пророчество за Месията Исая предсказва: „Цар ще царува в правда, и принцове ще управляват в съд.“ (Исая 32:1). Псалмистът пророкува, че „бащите“ на Израил ще станат „принцове по цялата земя“. (Псалми 45:16). Господ предсказва: „Аз ще възстановя съдиите ти като в началото и съветниците ти като в началото; след това ще те наричат Град на правдата, верният град“. Исая 1:26

В това последно пророчество на израилтяните се напомня за различните начини, по които Бог е управлявал над тях. Първо, под ръководството на Мойсей имаше негови помощници, „съветниците“. След това имаше период от 450 години, през който те бяха управлявани от съдии. След това дойде периодът на царете. Давид установи своето правителство в Ерусалим, който се считаше за тяхната столица. В месианското правителство ще има съответствие на съветниците и съдиите, които ще представляват царя – Месията. Заедно те ще бъдат оттогава нататък „градът на правдата, верният град“ на Израил.

Тези, които ще служат като „принци“ на Израил, представляващи Месията, ще бъдат древните верни от всяко поколение, които са се доказали достойни за това високо доверие, което ще им бъде оказано. Изключителни сред тях, разбира се, ще бъдат техните бивши праведни водачи и пророци – техните „бащи“. Те ще бъдат изключително подходящи да представляват Месията! Имаше великият законодател Мойсей, който даде живота си в служба на своя народ. Имаше и Даниил, който като еврейски пленник във Вавилон служи като министър-председател.

В последното си послание към Даниил Господ каза: „А ти, върви по пътя си до края. Ще си починеш, а в края на дните ще възкръснеш, за да получиш наследството, което ти е отредено.“ (Даниил 12:13). „Краят на дните“, за който се говори тук, е краят на дългия период на преследване на Божия народ. Обещанието е, че Даниил ще бъде възкресен и ще застане на мястото си, без съмнение като един от израилските князе в месианското правителство.

Псалмистът пророкува: „Бог царува над езичниците [народите]: Бог седи на престола на святостта Си. Князете на народа са се събрали, дори и народът на Бога на Авраам: защото щитовете на земята принадлежат на Бога: Той е великолепно възвишен.“ (Псалми 47:8, 9). По-нататък четем за „щитовете“ или защитата на хората в месианското царство: „Те няма да

навредят, нито да унищожат в цялата Моя свята планина [царство], защото земята ще бъде пълна с познание за Господа, както водите покриват морето.“ Исаия 11:9

„В оня ден“, продължава Исаия, „наследникът на Давидовия престол ще бъде знаме на спасение за целия свят. Народите ще се съберат около него и мястото му за почивка ще бъде славно. В онзи ден Господ ще протегне ръката си за втори път, за да върне остатъка от народа Си – онези, които са останали в Асирия, в Египет, в Патрос, в Куш, в Елам, в Шинар, в Хамат и на морските острови. Той ще издигне знаме сред народите и ще събере изгнаниците от Израил. Той ще събере разпръснатия народ на Юда от краищата на земята. Исаия 11:10-12

Броят на израилтяните, които сега са събрани в земята, обещана им от Бога, е само малка част от общата бройка, която Господ в крайна сметка ще възстанови. Всъщност, Писанията разкриват, че управлението на Месията ще продължи хиляда години. През това време, както видяхме, дори онези, които сега са в плен на смъртта, ще бъдат възстановени към живот, както израилтяните, така и езичниците. Несъмнено бъдещето на Израил и на света е славно – толкова светло, колкото и обещанията на Бога!

Потвърждение в Новия Завет

За последователите на Исус Новият Завет е обяснение и потвърждение на Стария Завет, чиито първи пет книги са Тората на евреите. Новият Завет представя Исус като обещания Месия, този, който ще седне на трона на Давид (Лука 1:31-33). Макар че Исус умря като Изкупител на света, той възкръсна от мъртвите чрез божествена сила, потвърждавайки по този начин нашата вяра във всички Божии обещания да възкреси мъртвите. Деяния 17:31

Основно за всеки евреин е обещанието, което Бог даде на Авраам, че чрез неговото потомство „всички народи на земята“ ще бъдат благословени (Битие 12:3; 22:15-18). Новият Завет представя Исус като това обещано „потомство“ на благословието. Павел пише: „На Авраам и на неговото потомство бяха дадени обещанията. Той не казва: „На потомствата“, като на мнозина, а като на едно: „На твоето потомство“, което е Христос.“ Галатяни 3:16

Новият Завет обяснява, че Исус, след като е осигурил изкупление за света чрез смъртта си, не само е възкръснал от мъртвите, но е възвишен до ниво на живот, по-висше от човешкото, така че сега, подобно на ангелите и на великия Създател на вселената, той е невидим за човешките очи. По този начин той ще бъде могъщият, но невидим владетел на света. Колосяни 1:15; 1 Тимотей 1:17

Пишейки на учениците на Христос, Павел каза: „Всички вие, които сте кръстени в Христос, сте се облекли в Христос. Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъж, нито жена, защото всички вие сте едно в Христос Исус. И ако сте Христови, тогава сте потомци на Авраам и наследници според обещанието.“ Галатяни 3:27-29

Това просто означава, че истинските, саможертвени последователи на Исус ще бъдат възнаградени с привилегията да споделят Неговото духовно царство и заедно с Него да участват в делото на благословението на всички семейства на земята, както е обещано на Авраам. В Евреи 3:1-6 апостол Павел обяснява, че както Мойсей е бил верен на „дома“ си, така има и друг „дом“, на който Исус е верен, и онези, които са в дома на Исус, са участници в „небесното призвание“, което означава, че те ще бъдат част от невидимия управляващ дом на Бога.

В глава 11 от Евреи апостол Павел обръща допълнително внимание на двете групи. Той назовава много от древните верни и очертава някои от трудностите, които са претърпели, за да бъдат достойни за „по-добро възкресение“ (стих 35). Към това той добавя, че „те без нас [от духовния дом] не биха могли да бъдат усъвършенствани“ (стих 40). Така, макар древните верни слуги на Бога първо да са доказали своята преданост и достойнство да

служат в Месианското царство, те трябва да чакат, в съня на смъртта, за да се завърши духовното „семе“ на Авраам, преди да бъдат възкресени в съвършенство на живота, за да започнат своята работа като „князе на цялата земя“.

Земното „семе“ се състои предимно от естествените потомци на Авраам, докато духовното семе ще се състои както от евреи, така и от езичници. Всъщност, тази възможност първо беше дадена изключително на народа на Израил, а след като те отхвърлиха Исус, тя беше разширена и към другите.

Основното задължително условие за тези, които ще служат в каквото и да е качество в Месианското царство, е сърдечна преданост към Господа, лоялност към божествените принципи на правдата, за които биха били готови да умрат, ако бъдат призвани да го направят. Това беше характерна черта на всички древни достойни хора. Това беше вярно за Исус и е вярно за всички негови верни последователи.

Установяване на царството

Можем да разберем ясно ученията на Библията само като разгледаме и повярваме в многото ѝ обещания относно възкресението на мъртвите. Ако вярата ни може да се хване за тези обещания и да им повярва, тогава Библията има

послание на увереност и утеха за нас. Това е особено вярно по отношение на пророчествата ѝ, отнасящи се до установяването и работата на Месианското царство.

За да може царството да стане реалност, първо беше необходимо Исус да възкръсне от мъртвите, защото той ще бъде върховният владетел в това царство. След това, както разкрива Новият завет, онези, които ще споделят с него духовната фаза на царството, също трябва да възкръснат от мъртвите. Във всяко поколение от времето на Исус досега някои са доказали, че са достойни за такава висока чест. За тази група четем: „Блажен и свят е оня, който има дял в първото възкресение: ... те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.“ Откровение 20:6

След това, както вече отбелязахме, Древните Достойни, които ще бъдат човешките представители на божествения Христос, също ще трябва да бъдат възкресени от мъртвите. Исус свидетелства за тях: „Казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад и ще седнат с Авраам, Исаак и Яков в небесното царство.“ (Матей 8:11). Лука добавя към това: „всички пророци“ и обяснява, че хората ще дойдат от север, юг, изток и запад и ще седнат пред тях като свои учители „в Божието царство“. Лука 13:28,29

Функциониране на царството

Така ще бъде устройството на царството на Месията, в което той ще бъде божествено назначеният владетел – цар. Поколението израилтяни, събрано отново в своята земя, което ще живее, когато се случи великото чудо на божествената намеса за тяхната защита, ще бъде първото, което ще получи възможността да бъде благословено под благодетелното управление на тези месиански царски разпоредби. Онези, които покажат своята лоялност към новия режим, ще съдействат за разширяването на неговите благословения чрез своя пример за послушание.

Пророчеството, отнасящо се до това, гласи: „Ще стане така, че както бяхте проклятие сред езичниците, о, доме Юдов и доме Израилев Израил, така ще ви спася и ще бъдете благословение: не се страхувайте, но нека ръцете ви бъдат силни. Това казва Всемогъщият Господ: Както реших да докарам бедствие върху вас и не показах милост, когато вашите предци ме разгневиха, казва Всемогъщият Господ, така сега реших да направя отново добро на Ерусалим и Юда. Не се страхувайте. Ето какво трябва да направите: Говорете си истината един на друг и издавайте справедливи и правилни присъди в съдилищата си; не кройте зли планове един срещу друг и не обичайте да се кълнете лъжливо. Мразя всичко това, заявява Господ. Захария 8:13-17

Божествените принципи на правдата, изложени тук, които израилтяните ще трябва да спазват и да се подчиняват, за да получат благословенията на Месията, ще трябва да бъдат спазвани и от хората от всички народи, за да могат и те да получат благословенията на царството. Тези, които го направят, ще бъдат благословени и ще имат привилегията да сътрудничат в този велик проект на благословение, който в крайна сметка ще бъде разширен, за да включи „всички семейства на земята“.

По образа на Бога

Друго ценно обещание за царството гласи: „Идват дни, заявява Господ, когато ще склуча нов завет с народа на Израил и с народа на Юда. Той няма да бъде като завета, който склучих с техните предци, когато ги взех за ръка, за да ги изведа от Египет, защото те нарушиха завета Ми, макар че Аз бях съпруг за тях, заявява Господ. Това е заветът, който ще склуча с израилтяните след онова време, заявява Господ. Ще вложа закона Си в сърцата им и ще го напиша в умовете им. Аз ще бъда техният Бог, а те ще бъдат Моят народ. Те вече няма да учат съседите си, нито ще казват един на друг: „Познайте Господа“, защото всички ще Ме познават, от най-малкия до най-големия, заявява Господ. Защото ще простя беззаконията им и няма да помня повече греховете им. Еремия 31:31-34

Ключов елемент от това пророчество е обещанието, че Бог ще вложи закона Си в умовете на народа Си и ще го напише в сърцата им. Ние вярваме, че това описва състоянието на човека по образа на Бога. Така беше създаден Адам, и Божието обещание е, че чрез посредничеството на Месианското царство човекът ще бъде възстановен в това състояние на съвършенство и общение с Бога.

Когато беше създаден, на човека беше дадена власт над земята. (Битие 1:27,28). Тази власт също ще бъде възстановена. Исус ни увери в това в една от своите притчи. Той изобрази хората от всички народи, които биват съдени, като едни проявяват кози характер, а други са като овце. На тези овце ще бъде казано: „Елате, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.” Матей 25:34

Проучването на тази притча показва, че необходимата характеристика за наследяване на първоначалната власт, дадена на човека, ще бъде безкористният интерес към другите. Егоизмът е бил смъртоносна напаст за човечеството през всички векове на падналия човек. Под месианското царство любовта ще замести егоизма. Тогава пълното значение на Закона, който Бог даде на древен Израил чрез Мойсей, ще бъде признато и прието като правило за живот за цялото човечество. Мойсей даде на този закон истинското му значение, като каза: „Да

възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с цялата си сила” и „Да възлюбиш ближния си като себе си”. Второзаконие 6:5; Левит 19:18

С такъв стандарт на праведност като ръководен принцип в живота на всички хора, изкупени от първородния грях и възстановени до съвършенство на живота, колко славно място ще бъде тази земя! В хармония с Божиите стандарти, онези, които отказват да се подчинят и да сътрудничат, след като им е дадено достатъчно време да отговорят положително на уговорките на царството, няма да им бъде позволено да живеят, защото смъртта ще остане наказанието за умишления грях. Това означава, че няма да има нищо, което да помрачи щастието на възстановената раса. Деяния 3:22,23

Макар че много от чудесните обещания за Месианското царство са дадени, в първия случай, на израилтяните, Библията ни уверява, че те ще се изпълнят и за хората от всички народи, защото Израил беше използван от Бога като прототип на света. Израилтяните, събрани отново в земята на обещанието, ще имат първата възможност да се насладят на благословенията, но цялото човечество е включено в милостта и любовта на нашия Бог.

Възстановяване на всички неща

Всички Божии пророци бяха красноречиви в своите предсказания за благословенията, които ще дойдат както за евреите, така и за езичниците чрез Месианското царство. В Новия Завет апостол Петър описва периода, в който тези пророчества ще се изпълнят, като „време на възстановяване на всичко“, за което, добавя той, „Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света“. Деяния 3:20,21

Когато Петър обобщи по този начин значението на обединеното пророческо свидетелство относно благословенията на Месианското царство, той се обърна към еврейската аудитория, затова добави: „Вие сте деца на пророците и на завета, който Бог сключи с бащите ви, като каза на Авраам: „И в потомството ти ще бъдат благословени всички народи на земята“. Деяния 3:25

Тук Петър обяснява, че Божието обещание към Авраам да благослови всички семейства на земята ще се изпълни чрез „възстановяването“ на всички неща. Знаем, че Бог потвърди обещанието си към баща Авраам с клетва, а Петър ни казва, че Той го потвърди и чрез свидетелството на всичките Си свети пророци.

Възстановяването означава връщане към предишното състояние, а най-важното нещо,

което трябва да бъде възстановено за хората, е животът. Тъй като са нарушили Божия закон, нашите първи родители загубили привилегията да живеят вечно, а децата им се родили несъвършени и смъртни. Оттогава грехът и смъртта продължават да властват над земята, причинявайки неизмерима скръб и страдание сред хората от всички народи.

Пророк Давид написал за този дълъг период на човешко страдание, описвайки го като нощ на плач. Като Божий пророк обаче Давид добавил добрата новина, че „радостта идва сутринта”. (Псалми 30:5). С други думи, злото на греха и смъртта няма да остане завинаги.

Исаия, друг от Божиите свети пророци, описва бъдещите „времена на възстановяване” като ден, в който жителите на света вече няма да казват, че са болни. (Исаия 33:24). Исаия също така написал, че тогава слепите очи ще се отворят, а глухите уши ще се отпушат. (Исаия 35:5). Освен това той пише, че хората ще строят къщи и ще ги обитават, ще засаждат лозя и ще ядат плодовете им. Исаия 65:21,22

Наистина, бъдещето на Израел и на света е светло. Земята ще бъде изпълнена със славата на Господа. (Авакум 2:14). Няма да има повече войни, нито страх от война. Всички ще бъдат икономически и културно сигурни, както е символизирано в пророчеството, че всеки ще

живее под собствената си лоза и смокиня. Михей 4:1-4

Крайният и славен резултат от управлението на това световно правителство ще бъде мир между Бога и човека, и между хората, като праведните закони на Създателя ще бъдат уважавани и спазвани от цялото човечество. Пророк Давид е предсказал това по красноречив начин. Цитираме:

„Истината извира от земята, а правдата се усмихва от небето. Да, Господ излива благословенията Си. Земята ни ще даде богата реколта. Правдата върви пред Него като вестител, подготвяйки пътя за стъпките Му.“
Псалми 85:11-13